

Est n. qđ dī debile & infirmū sīm pī m in p
posterior. **N**ō videt pcedere ex pīca vo
luntate. & sic ex pte assensus nō mltū videt
babere rōne meriti. s̄ ex pte consideratiōis ac
tualis pōt meritoria esse. **A**d etiū dicen
dū q̄ ille q̄ credit habet sufficiēs inducitū
ad credendū. Inducit enī auctoritate diuinē
doctrine miraculis ūfirmate & qđ plus est
iteriori instinctu dei inuitatē. Unde non
leuiter credit cū habeat sufficiēs inducitū
ad credendū. & iō nō tollit ratio meriti

Ad decimū sic proce

Dicitur. Videtur q̄ rō inductua ad ea q̄ sunt
fidei diminuit meriti fidei. Dicit enī Gregorius
in qđā omel. q̄ fides nō habet meriti cui
humana rō p̄bet experimētū. si ḡ rō huma
na sufficiēt expiūtū p̄beat. totaliū excludit
meriti fidei. videt ḡ q̄ ūliscitq; rō humana
inducta ad ea que sunt fidei diminuat me
ritū fidei. **P**. Quicquid diminuit rōne
v̄tutis. diminuit rōne meriti. ga felicitas
v̄tutis est p̄mū. ut etiā p̄hus dicit in p̄ethi
coꝝ sed rō humana videt diminuere rōne
v̄tutis ipſi fidei. q̄a de rōne fidei ē q̄ sit nō
apparentiū ut supra dīm ē. **D**o aut plures
rōnes inducit ad aliquid. tāto mī. B̄ est non
apparēs. grō humana inducta ad ea q̄ sunt
fidei meriti fidei diminuit. **P**. Contrari
orū ūrie sunt cause. ad id qđ inducīt in ūriū
fidei auget meriti fidei. siue sit p̄secutio co
gentis ad recedēdū a fide. siue etiā sit ratio
aliqua b̄ p̄suadēs ḡ rō coadiūtās fidem di
minuit meriti fidei. **S**ed h̄ ē qđ. i. **P**er
z̄ dicit. Parati sp ad satisfactionem omni
poscēti reddere rōnem de ea q̄ ī nob̄ ē fide
& spe. nō aut ad b̄ induceret aplūs si p̄ hoc
meriti fidei diminueret. nō grō diminuit
meriti fidei. **R**o. dīcēdū q̄ sic dīm ē act^o
fidei pōt eē meritorī inq̄stū subiacet volū
tati. nō solū ūstū ad v̄stū sed et ūstū ad assen
sum. Ratio aut humana inducta ad ea que
sunt fidei dupličē se pōt h̄re ad volūtatez cre
dētis. Uno qđē mō sicut p̄cedēs. puta cū
aliquis. aut tātā haberet volūtate aut non
haberet p̄mpta volūtate ad credēdū nisi rō
humana induceret. & sic rō humana inducta di
minuit meriti fidei. **H**ic etiā supra dīm est
q̄ passio p̄cedēs electōez ī v̄tutib^o moralib^o
diminuit laudē v̄tuosi act^o. **H**ic. n. bō act^o
v̄tutū moralū dīb̄ exerce p̄pt in dītū ratōis

nō p̄pē passionē ita credē debet bō ea que
sunt fidei nō p̄pē rōne hūanā sed prop̄ auct
oritatē diuinā. Alio mō rō humana potest se
habere ad volūtate credētis ūnt. **C**um enī
homo habet p̄mpta volūtate ad credendū
vilit veritatē creditā. & sup ea excogitat
& aplectit si q̄s rōnes ad hoc inuenire pōt &
q̄stū ad hoc rō humana nō excludit meritum
fidei. s̄ ē signū naioris meriti. **H**ic etiā pas
sio ūsequēs ī v̄tutib^o moralib^o ē signū p̄m
ptoris volūtatis ut supra dīm ē. & b̄ signat
Joh. 4°. ubi samaritanū ad mulierē p̄ quāz
rō humana figurat dixerūt. Jam nō ppter
tuā loquela credim^o. **A**d pīmū ḡ dīcēdūz
q̄ Gregorius logtur in casu illo q̄n homo nō ha
bet volūtate credēdi ea q̄ sunt fidei nisi p̄pē
rōne inductā. **N**ā aut homo b̄ volūtatem
credēdi ea q̄ s̄ fidei ex sola auctoritate diuinā
etiā si habeat rōne demonstratā ad aliquid eo
rū puta ad b̄ qđ ē deūeē. nō ppter b̄ tollit uel
minuit meriti fidei. **A**d secundū dīcēdūz
q̄ rōnes q̄ iducūt ad auctoritatē fidei non
sūt dīmōstrationes q̄ ī visionē stellī igiblē in
telletū hūanū reducere p̄nt. & iō nō dīmūt eē
nō apparētia. s̄ ūmōt ipēdimēta fidei ostē
dēdo nō eē ipōssibile q̄i fidei p̄ponit. vñ p
tles rōnes nō diminuit meriti fidei nec rōnī
dei. s̄ ūnes dīmōstratīe iducte ad ea q̄ sunt
fidei ūambulavīdelicē ad articulos. & si di
minuit rōne fidei. ga faciūt apparēs id qđ
p̄ponit. nō tñ diminuit rōne caritat p̄ quā
volūtātē p̄mpta ad id credēdū etiā si nō ap
parerēt. & iō nō diminuit rōne meriti. **A**d tē
tiū dīcēdū q̄ ea q̄ repugnat fidei siue in ū
deratione hoīs siue in exteriori p̄secutōne ī
tātū augēt meriti fidei inq̄stū ūndī volū
tas magis p̄mpta & firma in fide. & iō mar
tyres mai^o fidei meriti hūerūt nō ūcedētes q̄
fidei p̄pē p̄secutōdes. & etiā sapientes mai^o
meriti fidei habent non recēdentes a fidei
ppter rōnes p̄hōz uel berethicōz ū fidei ū
ductos. **S**ea q̄ ūueniūt fidei nō semp di
minuit p̄mptitudinē volūtatis ad credēdū
& iō nō ūpē diminuit meriti fidei

Cinde ūfide
Orandū est de exteriori fidei
actu q̄ ē ūfessio. **I**t circa b̄
q̄rūtūr duo. p̄ v̄trū ūfessio
sit act^o fidei. 2° v̄trū ūfessio
sit necessaria ad salutē

Ad primū sic proce

dit. Videſ q̄ ſeffio nō fit act⁹ fidei. Non n. idem act⁹ p̄tinet ad diuersas vtutes h̄z cōfessio p̄tinet ad p̄niam cui⁹ ponis pars. q̄ n̄ ē act⁹ fidei. ¶ D. Ad h̄z q̄ homo ſiteat fidem trahit interdū p̄ timore uel etiā pp̄t aliquā ſuſiōeſ. Unī z. Aplus ad Eph. v. t. petit orare p̄ ſe ut def̄ ſibi cū fiducia notuz facere mysteriū euangely. h̄z n̄ recedere a bono pp̄ ſuſiōeſ ul̄ timore p̄tinet ad fortitudinē que moderat audacias et timores. q̄ videſ q̄ ſeffio nō fit actus fidei ſed magis fortitudinis uel iſtantie. ¶ Sicut p̄ fidē ſeruorem inducſ aliq̄ ad ſitēdū fidē exte riū. ita etiā inducitur ad alia exteriora bona opa facienda. Dicif. n. Gal. 5. q̄ fides p̄ dilectionem opaſ. h̄z alia extiora opa nō po nunt actus fidei. q̄ etiā neq̄ ſeffio. ¶ H̄z h̄z ē q̄d 2. ad Theſſl. p. ſup illud. et op̄ fidē ī vtute. dic glo. i. ſeffionē que pp̄e ē opus fidei. ¶ R. dicēdū q̄ act⁹ extiores illi⁹ vir tutis pp̄rie ſunt act⁹ ad crux ſines fm ſuas ſp̄es refert. ſicut ieumare fm ſuam ſpecie refert ad finē abſtinētie que ē cōpēſe car ne. et ideo ē act⁹ abſtinētie. cōfessio autē eoz que ſunt fidē fm ſuā ſp̄eſ ordinaſ ſicut ad finē ad id q̄d ē fidē. fm illud. 2. ad Corl 4. habētes eūdē ſp̄m fidē credim⁹. pp̄ter q̄d et loqmur. Extior. n. locutio ordinatur ad ſignificādū id q̄d in corde ſcipit. vñ ſic ſceptus int̄ior eoz que ſunt fidē ē pp̄rie fidē act⁹. ita etiā et extior confeffio. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ triplex ē ſeffio q̄ in ſcripturis laudaſ. Una ē ſeffio eoz que ſunt fidē et iſta ē pp̄rius act⁹ fidē. utpote relata ad fidē finem. ſic dictū est. Alia ē ſeffio grarū actiōis ſiue latr̄is. et iſta ē actus latrie. Ordinaſ. n. ad honorē dei exterioris exhibēdū q̄d ē finis latrie. Tertia ē ſeffio p̄tōp. et h̄z ordinaſ ad deletionē p̄tōp q̄ est finis penitēcie vñ p̄tinet ad p̄niam. ¶ Ad ſecundū dicēdū q̄ remonēs phibēs nō est cauſa p̄ ſe ſed p̄ accidē ſt̄ p̄ phibē ſt̄ 8. phibēz. Unī for titudo que ſinouet ipedimētū ſeffionis fidē. s. timorē vel erubescētā nō ē pp̄rie et p̄ ſe cauſa ſeffionis h̄z q̄ ſi p̄ accidē. ¶ Ad tertiū dicēdū q̄ fidē int̄ior mediāte dilectione cat oēs exteriores act⁹ vtutē mediātib⁹ aliy ſt̄utib⁹ ipādo nō eliciēdo h̄z ſeffioz p̄ ducit tāq̄ pp̄u actū nlla alia ſt̄utē mediāte

Ad ſecundū ſic pro

cedif. Videſ q̄ ſeffio fidē nō fit necessaria ad ſalutē. Illud. n. videſ ad ſalutē ſuffi cere p̄ q̄d homo attigit ſinē ſt̄utis h̄z finis p̄ p̄tō ſidei ē cōiunctio humane mētis ad veritatem diuina q̄d p̄tō etiā eſſe ſine exterori ſeffione. q̄ ſeffio fidē nō ē necessaria ad ſalutē. ¶ D. Per extiorē ſeffionē fidē h̄z fidē ſuā aliy h̄z pateſit. h̄z hoc n̄ ē neceſſariū niſi illis q̄ habent alios in ſide instruē. q̄ videſ q̄ minores nō tenēt ad fidē ſeffio nem. ¶ D. Illud q̄d p̄tō v̄gere in ſcandalum et turbationē alioz n̄ ē neceſſariū ad ſalutē. Dicit enī aplūs. i. ad Corl. x. Hinc offeffio ne eſtote iudeis et gētib⁹ et ecclie dei h̄z p̄ ſeffioz fidēi q̄nq̄ ad p̄ batōeſ infideles puo cāſ. q̄ ſeffio fidē nō ē neceſſaria ad ſalutē. ¶ Sed h̄z ē q̄d aplūs dicit ad R. o. x. Lord credit̄ ad iuſtitia. ore at ſeffio fit ad ſalutē. R. dicēdū q̄ ea q̄ ſit neceſſaria ad ſalutem cadit̄ ſub preceptis diuine legis. cōfessio autē fidēi cū ſit q̄dā affirmatum non p̄tō cadere niſi ſub p̄cepto affirmatio. Unī eodem modo eſt ſe neceſſarys ad ſalutē. q̄ mō p̄tō cadere ſub p̄cepto affirmatio diuine legis. Precepta autē affirmatia ut ſe dēm eſt nō obligāt ad ſēper et ſi ſemp obligāt. Obligāt autē p̄ loco et tēpore et fm alias circūſtātias debitas fm quas oportet actū hūanū ſt̄ limitari ad ho c̄ q̄ ſit actus ſt̄utis. Hic q̄ cōfiteri fidē nō ſēp neq̄ in quolibet loco eſt de neceſſitate ſalutis. h̄z aliy loco et tēpore q̄. s. p̄ dimiſſionē bui⁹ ſeffionis ſubtrahē retur honor debit̄ deo. et etiā utilitas p̄ximis ipēdēda: puta ſi aliq̄ interrogatus de fi de taceret. et ex hoc credereſ uel q̄ non ha beret fidem. uel q̄ fides non eſſet vera vel aliy p̄ ei⁹ taciturnitatē auerterēt a ſide. In buiſmōi. n. casib⁹ ſeffio fidē ē de neceſſitate ſalutis. ¶ Ad primū ḡ dicēdū q̄ fi niſi fidē ſicut et aliy ſt̄utē referti debz ad finē caritatis q̄ ē amor dei et primi. Et ideo quando honor dei uel utilitas primi hoc ex poſcit nō obet eē ſt̄et̄ homo ut per fidem ſuā ipſi ſt̄utē diuine cōiungat. ſed debet fidem exterioris conſiteri. ¶ Ad ſecundū dicēdū q̄ in caſu neceſſitatis vbi fides periclitatur quilibet tenetur fidem ſuam a lys propalare. vel ad instructionem aliorū fideliū ſiue cōfirmatiōeſ ul̄ ad ſp̄mēdū

Ende ſide
rāndū et deſterci ſide
actū ḡ ſide ſi etiā ſide
cōfirmatiōeſ. p̄tō ſide
fit ſe hōc. ſi ſide
de neceſſitate ad ſideſi

infidelium insultatōe; s; alys tēporibus instruere homines d̄ fide nō p̄tinet ad oēs fideles
Ad ētū dicēdū q̄ si turbatio infidelium ozi af d̄ confessio fidei manifesta absq; aliq̄ utilitate fidei vel fidelium nō est laudab ile in tali casu fidē publice confiteri. Unde dñs dicit Math. 7°. Nolite sc̄m dare canib̄ neq; margaritas v̄ras spargere aū porcos; ne d̄ rūpant vos. s; si utilitas aliq̄ fidei sp̄ref aut nc̄itas alit st̄cepta turbatiōe fidelium. debz hō publice fidē confiteri. **U**nī math. 15° d̄. q̄ cū discipuli dixis̄t dñs q̄ p̄bare sei audito ei. v̄bo sc̄adaliçati sūt. dñs respōdit. Sinite illos. s. turbari. ceci sūt t̄ duces cecorum

Einde cōside

Randum est d̄ ipsa fidei v̄tute. Et p̄ qdē de ipsa fide. 1° de habitibus fidei. 2° de cā fidei. 3° de effectib̄ ei. Circa p̄mū querūt octo. p̄ qd̄ sit fides. 2° in q̄ vi aīe sit sicut in subo. 3° v̄t̄ forma eius sit caritas. 4° v̄t̄ eadē numero sit. fides formata et informis. 5° v̄t̄ fides sit virtus. 6° v̄t̄ sit vna vir̄t̄. 7° de ordine eius ad alias v̄tutes. 8° de cōparatiōe certitudis eius ad certitudinem virtutum intellectualium.

Ad primū sic proce

dit. Videf q̄ sit iocomptes fidei diffinitio quā aplūs poit ad Heb. xi. dices. Fides est suba spandaꝝ rex. argumētū nō apparētū. Nulla-n. q̄litas ē suba s; fides ē q̄litas cuiꝝ sicut v̄t̄ theologica ut s; dēm est ḡ nō ē suba.
Diuersar̄ v̄tū diuersa sūt oba. s; res spanda ē obm̄ spei: nō ḡ debet ponī i diffinitiōe fidei tāq; ei" obm̄. **D**. Fides magis p̄fici p̄ caritatē q̄ p̄ spem: ga caritas ē for̄ma fidei ut ifra patebit. magi ḡ ponī debuit i diffinitiōe fidei res diligēda q̄ res spanda.
S. Idē nō debet p̄oi i diuersis generib̄ s; suba et argumētū sūt diuersa gna nō suba alinatim posita: ḡ i incōueniēt fides d̄ suba et argumētū. **D**. Per argumētū v̄t̄ mā nifestat ei" ad qd̄ iducit argumētū. s; illud dicit eē apparēs cuiꝝ v̄t̄ est manifestata. ḡ videf oppositū implicari in hoc q̄ dicit argumētū nō apparētū. ga argumentū facit rez p̄ius nō apparētē postea apparere. ḡ male d̄ rex nō apparētū incōueniēt ḡ dicitur fides. In triū sufficit auctoritas aplū

R: dicēdū q̄ l; qdā dicāt p̄dicta v̄ba aplū non eē fidei diffinitionē. tñ s; q̄ recte s̄sidet omnia ex qb̄ fides p̄ot diffiniri i p̄dicta descriptione tāgūt. l; v̄ba nō ordinēt sub forma diffinitiōis. sic etiam apud pl̄hos pretermissa syllogistica forma syllogismor̄ p̄cipia tāgūt. **A**d cuiꝝ euidentiā s̄iderandū ē q̄ cū habit̄ cogscant̄ p̄act̄. et act̄ p̄ oba. fides cū sit habit̄ qdā debet diffiniri p̄ pp̄iū actū i sp̄atiōe ad pp̄ū obm̄. act̄ āt fidei ē credē sicut s; dictū ē. q̄ act̄ ē itellē determinati ad vnu ex ipso volūtatis. sic ḡ actus fidei h̄z ordinē. et ad obm̄ volūtatis qd̄ ē bonū ē finis. et ad obm̄ itellect̄ quod ē v̄ru. Et q̄ fides cū sit v̄t̄ theologica sicut s; dictum est. habet idē p̄ obo et fine nc̄ce est p̄ obm̄ fidei et finis p̄portionabilit̄ sibi cor̄spondeat. Dictū ē aut̄ s; q̄ v̄tas p̄ma est obm̄ fidei scdm̄ q̄ ipsa est nō visa. et ea qb̄ ppter ipsā inhēret. et fm̄ hoc oport̄z q̄ ipsa v̄tas p̄ma se habeat ad actū fidei p̄ modū finis fm̄ rōez rei non vise. qd̄ p̄tinet ad rōez rei sp̄ate. fm̄ illud aplū ad R. o. 8°. Qd̄ non videm̄ speramus. veritatē. n. videre ē ipaz habere. nō autem sp̄at aligs id qd̄ iā habet sed sp̄es ē de hoc qd̄ nō habet ut s; dictum est. Sic ḡ habitudo act̄ fidei ad finē q̄ est obm̄ volūtatis significat in hoc qd̄ dicit: fides ē s̄ba rez p̄ sandaꝝ. Substātia enī solet dici p̄ma inchoatio cuiuslibet rei. et maxie q̄i tota res sequēs contineat virtute in p̄mo p̄ncipio. puta si dicam q̄ p̄ma p̄ncipia īde monstrabilia sunt substātia sciētē. ga. s. p̄mū qd̄ in nobis est d̄ sciētia sunt huiusmoi p̄ncipia. et in eis v̄t̄tē cōtineat tota scientia. Per hūc ḡ modū dicit fides esse suba rerū sperādaꝝ. ga. s. prima i choatio rerum sperandaꝝ in nobis est p̄ assensū fidei que vir̄tute st̄inet oēs res sperādas. In h̄z enī speram̄ beatificari q̄ videbim̄ apta v̄siōe v̄ritatē cui ꝑfidei adberem̄. ut p̄z p̄ ea que s̄ de felicitate dicta sūt. Habitudo aut̄ act̄ fidei ad obm̄ itellect̄ scdm̄ q̄ ē obm̄ fidei de signat̄ in h̄z q̄ d̄. argumētū nō apparētū et sumis̄ argumētū p̄ argumēti effectu. Per argumētū. n. intellect̄ inducit̄ ad iherēdū alicui vero. vñ ipsa firma adhesio intellect̄ ad v̄t̄tē fidei non apparētē vocatur hic argumētū. Unde alia littera habet coniūctio: ga. s. p̄ auctoritatē diuinā intellēt̄ c̄ dentis cōuicīt̄ qd̄ assentīdū bis q̄ nō. vidz